

Nina is mijn held

10 oktober 2011 door Jan van der Born

Het is Kinderboekenweek en het thema is helden. Bert en Bart zijn van die helden. Zij redden de wereld en hun verhaal krijg je als Boekenweekgeschenk. Bert en Bart moeten voorkomen dat de Zurghs de wereld veroveren en daarvoor hebben ze wapens nodig. Een plopper en een stofzuigerslang. Helaas probeert moeder met behulp van haar vlinders elk wapengeweld te voorkomen. Zij wil van Bert en Bart lieve kinderen maken. Natuurlijk groeien Bert en Bart uiteindelijk uit tot helden.

Ook Dissus, geschreven door Simon van der Geest, die de gouden griffel won gaat over een held. Hij vertelt het verhaal van Odysseus op zijn geheel eigen wijze na. Hij gebruikt daarbij net als in het epos van Homerus een dichtvorm. De lay-out is eveneens verrassend en de tekeningen zijn prachtig. Dissus wil laten zien dat hij een held is en geen niemand, geen spriet. Samen met zijn vrienden stapt hij op de bus, die door een storm wordt weggeblazen, waarna ze moeten constateren dat ze zwaar verdwaald zijn. Dan beginnen de meest vreemde en bizarre avonturen. Net als Odysseus blijft Dissus alleen over. Als hij thuis komt zijn het niet de vrijers, maar een gruwelijk enge hond, die zijn plaats heeft ingenomen en nu Dissus heet, die overwonnen moet worden. Hoe het afloopt?

Maar mijn heldin is Nina uit "Mijn naam is Nina" geschreven door David Almond. Het boek is het door Nina geschreven dagboek. Zij steelt direct aan het begin mijn hart al als ze schrijft:

"Ik kan niet domweg schrijven dat er dit is gebeurd en toen dat en daarna dit en toen weer dat, en zo eindeloos doorzeuren. Mijn dagboek moet groeien zoals gedachten groeien, zoals een boom of een beest groeit, zoals het leven zelf groeit. Een boek hoeft toch geen verhaal van a tot z in een rechte lijn te vertellen?"

Woorden moeten zoeken en zwerven. Ze moeten vliegen als uilen en flitsen als vleermuizen en sluipen als katten. Ze moeten kabbelen en stormen en dansen en zingen.

Soms horen er zelfs geen woorden te zijn.

Alleen stilte.

Alleen lege, witte ruimte.

Soms zal een bladzijde eruitzien als de lucht, met één enkele vogel. Soms als de lucht met een spikkelzwerm van spreeuwen. Mijn zinnen worden een combinatie, een collectie, een schilderij, een zee, een zandbak, een mozaïek. Zinnen als een kermis, een circus, een boom, een nest. Omdat het in mijn hoofd één bruisende bende is. Daar staat niets netjes op een rij. Het is een rommelzolder, mijn hoofd. Maar het is ook weer net als andere hoofden. En zoals dat gaat in ieder hoofd dat ooit heeft bestaan en nog bestaan zal, is mijn hoofd vanbinnen vol bewondering."

En zo is het boek door Almond ook geschreven met een zeer verrassende lay-out. Een perfecte spiegel van wat zich in Nina's hoofd afspeelt. Nina hoort bij de categorie: vreemd, onaangepast, gestoord. Tussen haar en de school klikt het totaal niet. School is een gevangenis. De cipier heet juf Suf. Nina's vader is overleden toen ze nog heel klein was. Moeder begrijpt haar dochter wel en als ze de grote TOETS met een prachtig onzin verhaal verpest en daarmee de school te schande maakt, haalt moeder haar van school en geeft haar zelf les. Ze komt er dan tevens achter dan er meer kinderen zijn net als zij, die problemen hebben en op school niet in het gareel zijn in te passen.

Of is Nina zo'n bijzonder nieuwtijdskind? Ad de Vries schrijft:

Kinderen bij wie de eerste wijze van denken emotioneel en associatief is of zij die handelend en experimenterend de wereld willen verkennen, worden op school niet juist bediend. Een mentale, stap voor stap methode past niet bij de eerste manier waarop zij informatie opdoen en verwerken. Bij deze z.g. beelddenkende kinderen komt alle informatie als een overweldigende stroom binnen. De associatieve beelden en handelingen hebben een meer

gevoelsmatige dan een logische verbinding. De informatiestroom past totaal niet in de structuur van de gehanteerde methodiek op school. (<http://www.nieuwetijdskinderen.nl/978.htm>)

Nieuwetijdskind of niet, bijzonder is ze wel. Heb je zelf zo'n bijzonder, creatief, associatief denkend en met de school worstelend kind dan moet je dit boek zeker lezen. Alle ouders moeten het wat mij betreft lezen. Zijn alle kinderen niet bijzonder? Allemaal met hun eigen mogelijkheden en onaangepastheden? Wordt het geen tijd om meer ruimte te maken voor dat unieke en bijzondere in alle kinderen? Normaal bestaat toch niet?

Nina is mijn heldin. David Almond heeft nog meer geschreven. Dus snel naar de kinderboekenwinkel. Ik houd jullie op de hoogte.